

أصحاب اليمين والمقربون: اصحاب يمين و مقربین

الإنسان المؤمن ما دام في السماوات الملكوتية فهو يُعد من أصحاب اليمين، فإذا ارتقى إلى السماء السابعة أصبح من المقربين. وقد تبين مما تقدم أن السماوات الملكوتية فيها روح الإيمان، أما السماء السابعة ففيها روح القدس. إذن، فأصحاب اليمين يقترن بهم وفيهم روح الإيمان، أما المقربون فيقترن بهم وفيهم روح القدس.

انسان مؤمن تا وقتی در آسمان های ملکوتی است، جزو اصحاب یمن است. وقتی به آسمان هفتم ارتقاء یابد، جزو مقربین و نزدیکان می شود. از مطالب پیشین روشن شد که در آسمان های ملکوتی، روح ایمان وجود دارد. اما در آسمان هفتم، روح القدس نیز هست. بنابراین روح ایمان با اصحاب یمن و در آنان است. اما روح القدس با مقربین و در آنان است.

إذا عرفنا هذا يتبين لنا سبب النتيجة التي وصل لها المقربون عند الموت؛ وهي أنهم لا يحاسبون حتى إنهم لا يتعذبون عند الموت، مع أنه اليوم الذي ليس فيه شفاعَة (وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) [البقرة: 123]؛ وذلك لأنهم ولجوا في سماء العقل فأصبحوا عقلاء عصمهم العقل الكلي عن الوقوع في الخطيئة بمرتبة ارتقائهم ([820])، وولجوا في سماء روح القدس فأصبحت أرواحهم مقدسة مطهرة طالما أنهم اختاروا البقاء حيث هم، ويتميز المعصوم المنصوص عليه منهم بأنه ثابت في مقامه؛ لأنه لا يختار النجاسة على الطهارة أبداً، وبالتالي ضمن الله لمن يتبعونه البقاء على الحق دائماً.

وقتی این موضوع را فهمیدیم، برای ما علت نتیجه ای که مقربین هنگام مرگ به آن می رسند، روشن می شود. این نتیجه که آنان مورد حساب قرار نمی گیرند و حتی هنگام مرگ نیز مورد عذاب واقع نمی شوند. با این که آن روزی است که

شفاعتی در آن نیست. «و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی [از عذاب خدا] را از کسی دفع نمیکند و نه بدل و بلاگردانی از وی پذیرفته شود و نه او را میانجی‌گری سودمند افتد و نه یاری شوند» [821]. این موضوع از این روست که آنان در آسمان عقل ورود پیدا کردند و جزو عاقلان شدند و عقل کلی با توجه به مرتبه‌ی ارتقائشان، آنان را از وقوع در اشتباه باز داشته است. [822] آنان در آسمان روح القدس ورود پیدا کرده‌اند و ارواح آنان مقدس و پاک شده است؛ البته تا زمانی که باقی ماندن در آن مکان را انتخاب نمایند. معصومی که نسبت به او نص شده است، این تفاوت را دارد که در مقامش ثابت است؛ به این خاطر که اصلاً نجاست را بر پاکی ترجیح نمی‌دهد و در نتیجه خداوند برای افرادی که از او تبعیت می‌کنند، همیشه باقی ماندن او بر حق را ضمانت نموده است.

أما أصحاب اليمين فمع أنه اقترن بهم وفيهم روح الإيمان، ولكن ما داموا في السماوات الملكوتية ولم يلجوا سماء العقل السابعة الكلية فإن عقولهم لم تكمل وما عندهم هو ظل العقل، وكلما كان ارتقاء المؤمن أعظم كان ظل العقل أكثر نوراً وكان أعظم محاكاة للعقل الكامل، وكان سبباً لاقتراب المؤمن من العصمة، ولكنه مع هذا يبقى صورة للعقل وتجلياً للعقل الكامل، ويبقى شبح وقوع المعصية موجوداً.

أحمد الحسن

اما اصحاب يمين با این که روح ایمان با آنان و در آنان است، ولی تا زمانی که در آسمان ملکوتی هستند و در آسمان عقل کلی، یا آسمان هفتم وارد نشده‌اند، عقل‌های آنان کامل نشده است و آنچه نزد آنان است، سایه‌ی عقل است و به اندازه‌ای که مقام‌شان پایین‌تر باشد، از عصمت دورتر و به اشتباه نزدیک‌تر هستند. به اندازه‌ای که ارتقاء مؤمن بیشتر باشد، نور سایه‌ی عقل بیشتر است و به عقل

کامل شباهت بیشتری پیدا می کند و باعث نزدیکی مؤمن به عصمت می شود. ولی با این حال، صورت عقل و تجلی عقل کامل باقی می ماند و امکان وقوع معصیت، باقی می ماند.

احمدالحسن

[820]. فكل واحد منهم معصوم بحسب مقامه الذي وصل إليه، وعصمته حدودها مقامه، فلو حمل على مقام أعلى أكيد أنه سيقع ويخطأ ويعصي كما حصل مع آدم (عليه السلام) «فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى» [طه: 121]، وكما حصل مع موسى (عليه السلام) وقد مرّ تفصيل ما حصل معه.

[821]. قرآن کریم، سوره ی بقره، آیه ی ۱۲۳.

[822]. هر کدام از آنان براساس مقامی که به آن رسیدند، معصوم هستند و عصمت هر کس وابسته به مقامش می باشد. اگر مقام او بالاتر از عصمتش باشد، قطعاً به اشتباه خواهد افتاد و معصیت خواهد کرد، همان طور که برای آدم (ع) اتفاق افتاد: «فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى» (طه: ۱۲۱) (آنگاه از آن خوردند و برهنگی آنان برایشان نمایان شد و شروع کردند به چسبانیدن برگ های بهشت بر خود و [این گونه] آدم به پروردگار خود عصیان ورزید و بیراهه رفت)؛ و همان طور که برای موسی (ع) اتفاق افتاد و جزئیات اتفاقی که برایش افتاد، گفته شده است.